

Samarbeid mellom NAV og fylkeskommunen om å hindre frafall fra videregående skole.

Ida Holth Mathiesen, Trond Buland, Siri Mordal, Astrid Solberg

KORTVERSJON (IRIS Rapport - 2017/026, ISBN: 978-82-490-0883-4)

Prosjektet «*Gode modeller for samarbeid mellom NAV og utdanningssektoren*» er finansiert med FoU-midler fra Arbeids- og velferdsdirektoratet. Prosjektet har vært et samarbeid mellom IRIS, SINTEF og NTNU PLU. Prosjektgruppen har bestått av Astrid Solberg og Ida Holth Mathiesen fra IRIS, Siri Mordal fra SINTEF og Trond Buland fra NTNU PLU. Mathiesen har vært prosjektleder.

Problemstillingen for prosjektet er: «*Hva er gode modeller og gode grep for samarbeid mellom NAV og fylkeskommunen for å hindre frafall og for å følge opp elever som har falt ut av videregående skole?*» Prosjektet er en kvalitativ studie av samarbeidet mellom NAV og fylkeskommunen i seks fylker. Vi har gjennomført 12 gruppe- og personlige intervjuer med aktører fra fylkeskommunen og NAV.

Vi fant at fylkene var mer opptatt av arbeidsmåter og gode grep i samarbeidet, enn helhetlige modeller for samarbeid. I de seks fylkene har de hatt gode erfaringer i samarbeidet med å ta følgende grep:

- Å gjøre organisatoriske tilpasninger, ha korte og konsise samarbeidsavtaler samt avklarte mandat og ansvarsområder
- Å ha samarbeidsmøter både på operativt og strategisk nivå, samt å jobbe sammen om tiltak og prosjekter, for å få til god forankring for alle parter
- Å utvikle gode samarbeidsrelasjoner og anerkjenne viktigheten av ansattes egnethet
- Å utvikle felles virkelighetsforståelse gjennom kunnskapsutveksling, felles kompetanseheving og utvikle et felles språk rundt målgruppen
- Å oppmuntre medarbeidere til å være endrings- og samarbeidsvillige for bedre måloppnåelse

Barriereene som har kommet fram i fylkene er:

- Utfordringer med ulike forvaltningsnivåer og varierende kommuneøkonomi. Negativ holdning eller skepsis til formalisering av samarbeid. Mangel på klarhet i retningslinjer og ansvar.
- Geografisk distanse når samarbeidspartene sitter langt borte fra hverandre. Prosjekter kan virke hemmende dersom en har lite mulighet til å tilpasse underveis.
- Å ikke ha felleskontor regelmessig gjør at en ikke blir kjent. Det er krevende å jobbe med unge og engasjementet kan avta.
- Å ha ulikt definerte målgrupper, ulikt mandat/arbeidsområde. Manglende/feil kunnskap om hverandre. Utbredt bruk av «stammespråk» og fagspråk.
- At det er treghet i komplekse organisasjoner og lav endringsvillighet.

Basert på funnene kommer vi i rapporten med anbefalinger om organisatoriske tilpasninger og om hvordan ulike typer møter i de lokale samarbeidet og på strategisk nivå kan bidra til et bedre samarbeid.